

نقش مالکیت دولتی بر رابطه بین فرهنگ کُنْفُوسیوس گرایی (مدیران) و سرمایه گذاری بیش از حد

دکتر قادر داداش زاده

دکتری حسابداری و مدرس دانشگاه.

dr.ghd2020@gmail.com

چکیده

سرمایه گذاری نقش مهم و کلیدی در رشد و توسعه اقتصادی ایفا می نماید. یکی از مؤلفه های اساسی که بر موضوع سرمایه گذاری تأثیر انکارناپذیر دارد، پدیده فرهنگ کُنْفُوسیوس گرایی است. به استناد پژوهش جبران و همکاران (۲۰۱۹)، یکی از عواملی که می تواند ناکارایی سرمایه گذاری شرکت ها را تحت تأثیر قرار دهد، فرهنگ کُنْفُوسیوس گرایی (مدیران) است که تاکنون در ادبیات پژوهشی مالی و حسابداری، به این موضوع توجه نشده است. فرهنگ کُنْفُوسیوس گرایی به عنوان یک نهاد غیررسمی، مشکلات نمایندگی را کاهش و رفتارهای بیش از حد مدیریتی را مهار می کند. همچنین، مالکیت دولتی به عنوان حاکمیت شرکتی می تواند ارتباط فرهنگ کُنْفُوسیوس گرایی و سرمایه گذاری بیش از حد را تضعیف نماید. بنابراین، هدف این پژوهش بررسی ارتباط بین فرهنگ کُنْفُوسیوس گرایی (مدیران) و سرمایه گذاری بیش از حد با تأکید بر مالکیت دولتی می باشد. روش پژوهش از نوع توصیفی - همبستگی است و تحلیل آزمون فرضیه های پژوهش با استفاده از روش رگرسیون لاجیت انجام شده است. پژوهش حاضر از حیث هدف کاربردی است. تعداد نمونه آماری پژوهش ۱۳۲ شرکت بورسی در بازه زمانی ۱۳۸۹ تا ۱۳۹۸ که با استفاده از روش نمونه گیری حذفی سیستماتیک انتخاب گردیده است. برای اندازه گیری فرهنگ کُنْفُوسیوس گرایی از معیار موقعیت جغرافیایی از مدل دو (۲۰۱۵) استفاده شده است. نتایج پژوهش نشان می دهد بین فرهنگ کُنْفُوسیوس گرایی و سرمایه گذاری بیش از حد ارتباط مثبت و معنادار وجود دارد و مالکیت دولتی موجب تشدید ارتباط بین فرهنگ کُنْفُوسیوس گرایی و سرمایه گذاری بیش از حد می شود. با بالاتر رفتن پدیده فرهنگ کُنْفُوسیوس گرایی، رفتار سرمایه گذاری شرکت ها به سمت غیربهبوده سوق پیدا می کند؛ یعنی هر چقدر شرکت ها از لحاظ موقعیت جغرافیایی به مراکز فرهنگی نزدیکتر باشند، مدیران شرکت های ایرانی به درستی نمی توانند فرصت های سرمایه گذاری با ارزش (طرح های دارای ارزش فعلی خالص مثبت) در بازار را تشخیص دهند و به نحو مناسب سرمایه گذاری نمایند که این امر با دخالت دولت، بیشتر چالش برانگیز می شود و در نتیجه پیامدهای آن به متضرر شدن سرمایه گذاران و اتلاف منابع اجتماعی می انجامد.

واژگان کلیدی: فرهنگ کُنْفُوسیوس گرایی، سرمایه گذاری بیش از حد، مالکیت دولتی.

مقدمه

سرمایه گذاری یک شرکت در یک سیستم تنها باید توسط فرصت های سرمایه گذاری آنکه با معیار کیوتوبین اندازه گیری می شود، انجام شود (توبین، ۱۹۶۹؛ مودیگلیانی و میلر، ۱۹۵۸). اگر چه، سرمایه گذاری در یک شرکت ممکن است به دلیل اصطکاک بازار سرمایه از سطح مطلوب منحرف شود (چن و همکاران، ۲۰۱۷). تحقیقات موجود نشان می دهد که